

Feliu Ventura, músic «Els llibres en valencià ens guarden com a poble en bocinets deliciosos per al futur»

Feliu Ventura és músic i natural de la ciutat dels *socarrats*, Xàtiva. El cantautor es va iniciar en el circuit valencià de les cançons gràcies a Xavi Sarrià, cantant d'Obrint Pas, qui fa ja més de vint anys el va animar a gravar una maqueta i el va acompanyar a l'estudi. Així va aparèixer la primera casset de Feliu, qui es defineix a ell mateix com cantant i autor de cançons: un ofici artesanal en l'època del 2.0.

La relació de Feliu Ventura amb la música no es pot entendre sense l'escriptura: «m'agradava escriure i un dia vaig descobrir que cantar és una manera increïble de llegir en veu alta», apunta algú que no només delecta amb la música sinó també amb la lletra. Al de Xàtiva sempre li ha agradat llegir, tot i que confessa que la seua relació amb la lectura és més esporàdica del que ell voldria. No obstant, sempre troba espais per

a llegir i rellegir, el que per a ell és com menjar-se una carxofa al forn: «fulla a fulla fins a arribar al cor; al final, en aquell cor, sempre acabes trobant alguna cosa de tu mateix».

A més, Feliu Ventura recorda que en la tradició de la cançó mediterrània és tant important el text com la música, i assegura que la creació

«Llegir és com menjar-se una carxofa al forn: fulla a fulla fins arribar al cor»

d'un text sempre ve acompanyada de lectures constants.

Per al cantant, els llibres en valencià tenen un punt especial. Creu que ens guarden com a poble en bocinets deliciosos per al futur. Entre les seues fulles es troben les històries que construeixen l'imaginari col·lectiu del poble valencià, i per això li agraden especialment.

Feliu Ventura és cantant i compositor des de fa més de vint anys .

L'amor ens dóna motius i és moció, emoció i commoció

El projecte musical de Feliu Ventura és a llarg termini, sense cap discogràfica que el pressione, i això li permet elaborar músiques i textos tranquil·lament: «ara mateix estic preparant noves cançons però la data la posen elles», explica.

La importància de la música i de l'amor han sigut alguns dels eixos de les cançons del xativí al llarg

de la seua carrera, com demostra en temes com *Estima'm* (1996), *Si ens queda la cançó* (2003) o *Present* (2011). Com en la història de Francesc Gisbert, *Amor i més amor encara*, per al cantant l'estima ho és tot, i alhora també ho veu com una voluptuosa ficció. Opina que «ens dóna motius i és moció, emoció i commoció».

Dissabte, 25 de juliol

Diumenge, 26 de juliol

